

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 199.

V Ljubljani, v ponedeljek 31. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnistvo „Slovenca“.

Palla in Knappitsch.

Iz Celovca, dne 30. avg.

Včerašnji dan nam bo ostal v živem spominu! Prinesel nam je imenovanje dveh mož, postavljenih na odlično mesto, važno za nas koroške Slovence. Naznanilo se je namreč, da je vodja c. kr. pripravnice v Opavi Jožef Palla imenovan za c. kr. deželnega šolskega nadzornika koroškega, profesor Knappitsch na ljubljanski realki pa za vodjo c. kr. pripravnice v Celovcu! Oboje imenovanje, ki se je zvršilo čisto nepričakovano in nanagloma, je presenetilo širše kroge, oboje je hud udarec za Koroške Slovence.

Kaj nam je bil dr. Gobanc, kako je on postopal proti kor. Slovencem, je dosti znano. Ob njegovem odstopu smo gojili željo — upanja v naših žalostnih razmerah nismo mogli imeti, — da krene

naša deželna šolska uprava vendar enkrat na druga pota, da se vendar enkrat ozira tudi na tretjino koroškega prebivalstva, na Slovence in da pride na ono mesto mož, ki kot nadzornik šolstva ne bo tiral jednostranske ponemčevalne in protiverske politike, marveč bode pravičen na vse strani. Upati bi imeli, da se naše šolstvo in z njim naša usoda obrne na boljše.

Upanje, katero je ta in oni gojil, splavalo je zopet po vodi, „nadzorovalo“ se nas bode tudi z naprej kakor se je doslej, po znanem — turškem receptu!

Gosp. Jož. Palla, novi naš nadzornik je v Celovcu že znan, bil je več let profesor tukajšnje pripravnice in mestni šolski nadzornik. Kot tak se je pokazal hudega nasprotnika tukajšnjih samostanskih šol. — On je dalje nevedč slovenskemu jeziku; še le zadnja leta je ob počitnicah v Krivi Vrbi pri učitelju Bernotu učil se slovenskega jezika, pa ne pismenega marveč koroškega dijalekta. Kako je torej mogel spričati znanje slovenskega jezika, če je ministerstvo sploh to zahtevalo! Nadaljevalo se bo torej, kakor se je vpilo doslej: Koroški Slovenci ne umevajo pismenega jezika, in kot „javen“ dokaz se bo bržkone navajal za to novi — c. kr. šolski nadzornik!

Da se bode glede šolstva nadaljeval nesrečni Gobančev duh, nam kaže že pisarenje naših liberalnih listov. „Fr. Stimmen“ v včerašnji številki dobredno pišejo: „Die Deutschen Kärntens begrüßen die Ernennung dieses gewiegten, mit den Landesverhältnissen gründlich vertrauten Schulmannes, der sich bei seinem Wirken in Klagenfurt die Liebe der Lehramtszöglinge und die Sympathien der Bevölkerung in hohem Masse erworben hat, auf das herzlichste.“ — To spričuje dosti, ker kaže, da se naši liberalci že trdno zanašajo na to, da bo Palla

nadaljeval, kar je Gobanc začel, ter tiral protislovensko šolstvo po istem tiru naprej.

Isto velja o novem vodji pripravnice prof. Knappitschu, ki je istotako nezmožen slovenščine, k večjemu premore par „kranjskih“ stavkov. Kakor doslej bode se torej tudi z naprej slovenščina na tukajšnji pripravnici zanemarjala in za naraščaj potrebnih slovenskih učiteljev se ne bo skrbelo!

Z dvojnimi udarci nas je torej zopet udarila slavna osrednja dunajska vlada, tista, katero več in manj tako zvesto podpirajo slovenski poslanci! Za podporo, katero jej ponuja slovenska delegacija na Dunaju nekoliko radodarno in z mnogim samozatajevanjem, prilaga se pokrajinskim Slovencem udarec za udarcem. To je bridko in bi moralo marsikomu odpreti oči! V Velikovec so nam postavili za okrajnega glavarja Nemca Kreuterja, čisto nevedčega slovenskega jezika. Gobanc je vsaj znal slovenski; Palla niti tega ne premore, marveč le malo „Koroškega dijalekta“. Kako hoče nadzorovati slovenske šole. Na pripravnico so nam poslali zopet odločnega — Nemca, nevedčega slovenščine, in tako gre naprej! Kako dolgo še, do zadnjega — propada!

Tužna nam manjka! Še ga ni dneva, v katerem bi se nam zasvetil vsaj prvi žarek boljše bodočnosti! — Trpka je beseda, ki jo je spregovoril dični zastopnik Istre, vrli posl. Spinčić na občnem zboru „Edinosti“ v Trstu. Ali, kar je on govoril tam o usodi primorskih Slovanov, velja v polni meri i o usodi Koroških Slovencev, kakor pričajo najnovejša imenovanja. Kakor od tam, glasi se tudi od tu: „Morituri vos salutant!“ —rn—

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Ministerski svet se je vršil v soboto pod predsedstvom cesarjevim. Ker sta se ga poleg treh

LISTEK.

Gospod Ognjišček in gospod Mravljinček.

Spisal Feliks Vran.

(Konec.)

Četudi je prišla vsa družba na skrajni vrhunec veselosti, četudi so celo častivredni gospodje občinski svetniki popolnoma pozabili na svoje dostojanstvo, — vendar se nihče ni mogel do cela osvoboditi nekega neprijetnega čuta, kadar je slučajno pogledal gospoda adjunkta ali slišal mimogrede kakšno njegovo besedo. Toda gospod Ognjišček je bil v ekstazi. Roke so se mu tresle, glas mu je postal popolnoma hripav, njegovih besed je bilo le zdaj pa zdaj katero moči razumeti. Ravno je hotel v najskrajnejšem navdušenju skočiti na stol, — ko stopi k mizi dvorski policist in z neizmerno kislim, povešenim obrazom in mrtvaškim glasom naznani, da je ura ravnokar najst odbila. Hrup je potihnil, nekateri gospodje so se začeli pripravljati, da vstanejo izza mize, študent Verižnik je dokončal „svojo pesem“ ter v naglici izpraznil Zmazkov kozarec.

Vzpričo te hipoma nastale tišine se je zazdelo gospodu sodnemu adjunktju Ognjiščku, kakor bi pal

z visocega odra. Siroko je odprl oči, ozrl se dvakrat, trikrat krog sebe, prijel se za čelo ter globoko vzdihnil.

„Kaj je bilo to? Meni se zdi, da sem napravil grozno neumnost . . . Jaz sem . . . za božjo voljo, jaz mislim, da sem celo govoril . . . Vrag me vzemi, naposled sem morda pijan . . .“

S strahom pogleda gospode občinske svetnike in vsacega posameznega uda vesele družbe.

„Čisto gotovo, tu ni nikakoršnega dvoma: jaz sem pijan. Saj se vidi, — ti sumnjivi pogledi . . . Glej, kako čudno se ozira name jurist Poperček . . .“

In gospoda adjunkta je postalo sram v dno duše. Tiho se splazi k Jenku, da poravna račun.

„Moj Bog, to je nečuvstvo; jaz moram biti pijan: dva goldinarja in pet in štirideset krajcarjev!“

Z brzimi, čeravno nekoliko omahujočimi koraki se napoti domu.

To je grozno, to je čudovito . . . Kaj tacega! Da, in jaz nisem samo enkrat govoril . . . dvakrat, trikrat! Ta sramota. To si bodo šepetali, to se bodo smejali . . . Ne, ne, jaz sem grozen človek! . . . Ali nazadnje, — kje pa je ostal Mravljinček? Da, spominjam se, kako me je gledal . . . Uh, kako naj se še kedaj pokažem predenj? . . . To je preveč, to je preveč!“

Skratka, gospod Ognjišček je popolnoma obupal . . . Njegovo kesanje je doseglo vrhunec, ko je sedel doma ponižno pred svojo ženo ter s povešeno glavo poslušal njene svarilne besede, glasen odmev nežnega, do smrti užaljenega ženskega srca!!

In drugo jutro!

Stopal je v pisarno po najbolj zapuščeni ulici in se skrbno ogibal, da ne bi koga srečal; a če je ravno moralo biti, obrnil se je v stran ter kaj tehtnega premišljeval.

Ubogi gospod Ognjišček!

Ni mu bilo več obstanka v Dvorji. Zdelo se mu je, da se celo samosrajčniki ozirajo za njim; da se mu rogajo in mu oponašajo njegovo breznačajnost . . . In čez teden dni je spisal gospod Ognjišček prošnjo, da ga premestijo . . .

Kje je zdaj gospod Ognjišček in kje je njegov nekedanji prijatelj, gospod Mravljinček? Pozvedoval sem, toda zaman. Kakor da sta izginila na kakšen nenavaden način . . . In zdi se mi, da se tudi med sabo nista videla več. A ko bi se tudi videla, tedaj sem prepričan, da bi oba v zadregi povsila oči ter šla tiho drug mimo drugega . . . A nista se sprla niti z najmanjšo besedico . . . Čudovito! Da, gospoda moja, žalostna so pota usode!

Ah 24. 8. 96.

skupnih ministrov, obeh ministerskih predsednikov in finančnih ministrov udeležila tudi oba ministra za deželno brambo, sklepali je iz tega, da so bile unanje stvari predmet posvetovanja. Iz Carigrada namreč prihajajo poročila, da se ondi prebivalstvo ni še pomirilo in da je treba skrbeti za varstvo tujih podanikov.

Volitveno gibanje. Češki in poljski zaupni možje v Šleziji so sklenili, da bodo v vseh mestnih volilnih okrajih postavili svoje kandidate, dasi nimajo upanja, da bi z vsemi prodrli. Namen je, da organizujejo slovanske volilce in navadijo na volilno disciplino. — Najživahnejša agitacija se vrši v graški okolici proti znanemu poslancu Kalteneggerju, ki je imel toliko poguma in poštenega srca, da je v državnem zboru govoril in glasoval za celjsko gimnazijo. Protikandidat mu je liberalcec Morre, ki od kraja do kraja prireja shode. Toda „Tagespost“ sama že prorokuje, da Morre ne bode prodril, a tolaži se, da utegne dobiti znatno manjšino. Morretovi pristaši so gospoda in učitelji, katerim Morre daje razne obljube. — Na Koroškem se prvotne volitve vrše jako ugodno za katoliško ljudsko stranko, ki vzajemno postopa s Slovenci. Upanje je, da v kmečkih občinah dobé večino in tako svojega zastopnika v deželnem odboru.

Stališče ogerske vlade, posebno pa ministerskega predsednika barona Banffyja, je po poročilu raznih listov zelo omajano. S poslednjim še celo takozvana Tisza-klika ni prav nič zadovoljna. Brez te klike pa nima Banffy v zbornici nič več zadostne večine in torej tudi ne more ničesar izvesti. Znano je namreč, da ima ogerska kakor tudi avstrijska vlada važen nalog, izvesti obnovitev pogodbe z Ogersko. Koliko sitnost in neprilika se mu je v teku dolgotrajnih pogajanj že pripetilo, to vé baron Banffy sam najbolje in ima zelo malo upanja, da izvrši ugodno težavno opravilo. S tem pa, ako se mu ponesreči ta naloga, je izpodmaknjen tudi njegov sedež in bi moral iti, od koder je prišel. Poslednje je pa ogerskemu premieru popolno jasno in da bi odvrnil od sebe pretečo nevarnost vsaj še za nekaj časa, sprožil je na pristojnem mestu misel o jednoletnem provizoriju. Ako se to vsprejme, kar pa ni popolno verjetno, potem je podaljšano ministersko življenje Banffyjevo še za jedno leto in nič več. Banffy se namreč zelo moti, ako meni, da bo novi državni zbor pokazal nasproti njemu več naklonjenosti, kakor pa sedanj, marveč bode zanj še večja preglavica, ki ga bode pognala s prestola.

Francosko-ruska zveza. Razni evropski politiki so z veliko nestrpnostjo pričakovali trenutka, ko se bode s francoske strani zopet govorilo o francosko-ruski zvezi. Nad uresničenjem te ideje so dosedaj dvomili skoro vsi politiki, ker niso imeli nikakega oficijelnega potrdila. Sedaj so pa že rešeni te skrbi, kajti uradna „Corr. Pol. Française“ objavlja sedaj pred obiskom ruskega carja v Parizu, da se je sklenila zveza že leta 1893, ko se je car prepričal, da je vlada preprečila zoper njega kovano zaroto; posebno pa je bil hvaležen car francoskim državljanom, ki so drugače ravnali z ruskimi nihili, kakor pa Angleži, ki so jih še celo podpirali. Konečno se pa v omenjenem listu navaja, da ima ta pogodba tudi vojaški pomen in se radi tega ne bode objavila poprej, dokler ni v nevarnosti jedna izmed obeh držav, omenjenih v zavezni pogodbi. Francoski uradni list pa zagotavlja tudi, da je Aleksander III. še na smrtni postelji priporočil svojemu sinu, naj ostane zvest v Kronstadtu in Toulonu pri četih politiki, kakor tudi, da je Nikolaj II. še večji prijatelj Francije, kakor je bil njegov oče.

Položaj na Kreti se je v zadnjih dneh precej na bolje obrnil. Sultan se je udal zahtevam velevlastij in jim izpolnil njihove želje; Krečani so splošno zadovoljni z dovoljenimi preosnovami, toraj navstaja samo vprašanje, ki je sicer prevelike važnosti, in katero mora biti prej rešeno, predno reko Krečani svoj „da“, namreč vprašanje, kako poročstvo dobe Krečani, da jim turška vlada res izpolni zagotovljene obljube. Krščanski prebivalci so se namreč že opetovano lahko prepričali, kako rada prelamlja turška vlada dane obljube. Nikakor se torej ne moremo čuditi, ako Krečani nočejo verjeti samo praznim obljubam, ampak zahtevajo zadostnega poročstva. Brez takega poročstva ni misliti na trajni mir na Kreti. Od vlade same je zopet odvisno, hoče li imeti mir ali pa nadaljno, še krutejšo revolucijo. V tem trenutku vlada seveda mir, nihče se ne gane, marveč vse čaka, kake korake bo storila vlada v dosego svojega namena. Jednodobro stran pa je že poka-

zalo kratko premirje mej vstaši in Mohamedani; od dne do dne se namreč manjša število roparskih tolpa na balkanskem polotoku. Na bolgarsko-makedonski meji je opaziti le še jedno tolpo in tudi ta se že pomika vedno bolj proti jugu.

Cerkveni letopis.

† **Dekan Jožef Kogej.**

3. Bogoslovec. Poizvrstno dokončanih gimnazijskih študijah hrepenel je njegov duh po vedno višji izoliki. „Za to sem prosil in razumnost mi je bila dana, sem klical, in prišel je v me duh Modrosti. In višje sem jo cenil kakor kraljestva in kraljeve sedeže, in bogastvo sem štel kakor nič v primeri z njo; tudi nobenega dragega kamena nisem primerjal z njo, zakaj vse zlato je v primeri z njo slab pesek, in srebro zraven nje ima ceno kakor blato.“ Sap. VII. 7—9. Dasi mu je bila pot v svet, do studentev posvetne vede odprta, ostal je zvest svojemu prvotnemu sklepu in se podal veselega srca v bogoslovje. Bogoslovcu umrl mu je oče Matija; krepke natore bil je sicer, toda težavno podzemeljsko rudarsko delo oslabilo mu je moči. Sedež na bolniški postelji in pripravljajoč se na dolgo pot v večnost, tolaži ga ob postelji sedeči sin bogoslovec. „Daj, Pepe, nabasaj mi pipo s tobakom, prav rad bi zopet jedenkrat kadil,“ spregovori oče; sin bogoslovec hitro vstane in naredi, kar oče želi; še zapali mu tobak in oče dim veselo puha. Ko požge polovico tobaka, pravi: „Na, Pepe, pa ti naprej kadi.“ Sin vzame in kadi, oče pa se vleže, zatisne oči in se nikdar več ne prebudi.

Od sedaj naprej bil je rajni gospod dekan jedina podpora svoji materi, bratom in sestram.

Dne 30. julija 1854 posvečen je bil od knezoškofa Antona Wolfa v mašnika; novo mašo popeval je v Idriji, tedanji gospod dekan Janez Reš pripravil mu je vse, kar je bilo k slovesnosti potrebnega. Sošolcev imel je v četrtem letu bogoslovja 21, izmed teh živé danes le še štirje, vsi drugi so se že preselili v večnost.

4. Gimnazijski učitelj. Različna čustva navdajajo srce mladega duhovnika, predno dobi dekret za prvo službo. Kam me bodo dali? vprašuje se vsak, in nestrpno srce komaj pričakuje dne, da se mu izroči zapečateno pismo. Tudi novomašnik Jožef Kogej je pričakoval, da ga pošljejo v dušno pastirstvo, toda zgodilo se je drugače. Gimnazijski vodja gospod Nečásek je le predobro poznal vsestranske vrline mladega Kogejja, hotel ga je imeti, naj stane kar hoče, v krogu svojih profesorjev. Posrečilo se je vodji gospodu Nečáseku, da je pri vladi in pri knezoškofijskem ordinarijatu odstranil vse ovire, in mladi J. Kogej je dobil dekret za gimnazijskega učitelja. Stanovanje in hrano imel je v semenišču za mal denar, toda dasi je malo plačeval, vendar mu ni od njegove plače toliko ostajalo, da bi zadostno podpiral svojo mater in dva studujoča brata. Radi tega je sklenil odložiti poučevanje in se podati v dušno pastirstvo. Le jedno leto, 1854/55, bil je gimnazijski učitelj; knezoškof ugodil njegovi prošnji in ga pošlje v jeseni leta 1855 kot kapelana na Brezovico pri Ljubljani.

Tukaj je bival dve leti, vedno pa se je tudi v tem času pečal z vedo. Blagemu vodji g. Nečáseku pa ni dalo miru, on je hotel svojega ljubega Jožefa Kogejja zopet za gimnazijo pridobiti, in iskal toliko časa pripravne prilike, da jo je našel.

Cesarski namestnik grof Gustav Chorinski iskal je vzgojitelja svojima dvema sinovima Henriku in Hugonu. Brzo mu gimnazijski ravnatelj g. Nečásek priporoči brezovskega kapelana Jožefa Kogejja; tudi škofijski ordinarijat je dal svoje dovoljenje, dasi še le tedaj, ko se je imenovanec že z Brezovice v Ljubljano preselil, radi česar se je moral ta pred knezoškofom opravičiti, cesarski namestnik in šolski ravnatelj sta pa dobila miglje, da čez duhovnike ima jedino le škof vso oblast. Jožef Kogej postal je vzgojevalec mladih grofov, bil je preskrbljen s stanovanjem in hrano pri cesarskem namestniku, razven tega dobival je še plačo od šole; prav dobro se mu je godilo.

Ta lepi čas bil je jako kratek; le dve leti bival je ranjki J. Kogej pri cesarskem namestniku, leta 1869 bil je grof Chorinski prestavljen v Brno, vzgojitelja Kogejja povabi, naj gre z njim, a ta tega ni hotel storiti. Zal, da je prepozno prišel do spoznanja, da bi to zanj ne bilo napačno.

(Dalje sledi.)

Slovstvo.

Die Geheimnisse der Hölle oder Miss Diana Vaughan — To je zanimiva knjižica, ki je ravno kar izšla v založbi „Pelikan“-ovi v Feldkirchu; velja 30 kr. Dr. Michael Germanus v tej knjižici v glavnih potezah opisuje življenje in spreobrnjenje bivše paladistinje Dijane Vaughan (izg. Voon) in v nemškem jeziku podaja pretresljive prostozidarske skrivnosti, katere je Diana razkrila v francoskih spisih:

1. *Palladium Régénéré et Libre* (1895), mesečnik, ki je dosegel le 3 številke; kar je pisala Dijana tukaj, pisala je kot satanova častilka in velika mojsterca masonska. Ker so jo pa somišljeniki radi prevelike odkritosti grajali in ji z odlokom izdanim v Londonu 6. junija 1895 prepovedali nadaljno pisarjenje, jela je nato na lastno roko izdajati drug mesečnik

2. *Memoires d'une Expalladiste*, kjer tudi še kot katolikinja razkriva zlobo satanskih častilcev.

3. *Prières Luciferiennes* — molitve k satanu in pa pravila, po katerih se imajo ravnati luciferijani, kadar se duhovi prikažejo.

4. Najnovejše delo Dijanino je pa knjiga o Krispiju. Izšla je ta knjiga kakor prejšnji Dijanini spisi pri Pierret, editeur, 37 rue Etienne — Marcel Paris. Posredno se dobi lahko tudi pri založništvu „Pelikan“-a v Feldkirchu. Knjiga velja 5 frankov; neki ocenjevalec pa pravi, da je toliko vredna, da se z zlatom ne da plačati, ker toliko skrivnostij odkrije. Tudi v glavah slovenskega razumnštva bi se utegnili posvetiti, če po tej knjigi globlje pogleda v ložine tmine, ki so vir današnjim socijalnim zmešnjavam.

Die grosse Neuigkeit oder das Geheimnis von la Salette — ta knjižica je izšla v 2. izdaji pri knjigotržcu Aleksandru Jarosch-u v Iglavi na Moravskem. Profesor dr. Rohling priobčuje in razlaga v nji privatno prerokovanje la Salettsko, katero je objavil škof Zola.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Ker se je pa pomočništvo izven delavnice v večjih mestih, na Kranjskem prav za prav ukoreninilo le v deželnem stolnem mestu in so razmere take, da bi takojšnja odprava ne bila niti v interesu lastnikov obrtov, niti pomočnikov, bi bilo isto le v toliko kolikor mogoče omejiti in bi bilo delovati na to, da nastopijo razmere, ki bi pomagale, popolnoma odstraniti pomočništvo izven delavnice. Če bi se pomočništvo izven delavnice odpravilo, bi moralo prav mnogo lastnikov obrtov imeti večje delavske prostore in bi morali poskrbeti za vse ono, kar določa § 74. zakona z dne 8. marca 1885, drž. zak. št. 22. To bi povzročilo ob sebi umevno večje troške. Pomočnik izven delavnice lahko pomaga tudi svoji ženi doma, nadzoruje otroke, in sicer posebno takrat, kadar ima ta opraviti zunaj. Že iz povedanega je razvidno, da bi prepoved pomočništva izven delavnice ne bila lahko izvedljiva. Po mnenju odsekovem bi bilo tudi delati na to, da se polagoma odstrani pomočništvo izven delavnice, kajti le potem bi se mogle odstraniti škode, ki so s tem spojene. Odseku se zdi izvajanje v zgornjem ukazu visokega c. kr. trgovskega ministerstva prav primerno, po katerem se ne more prej vrediti pomočništva izven delavnice, ne da bi se ob enem ne stopilo na polje domače industrije in da bi torej vredba morala obsežati ves delokrog domačega dela.

Domači postranski posel in domača industrija, kakor jo omenja imenovani ukaz trgovskega ministerstva in ki sta v smislu § 1. novele k obrtnemu zakonu z dne 15. marca 1883 in člena V., lit. e uvodnega zakona k obrtnemu redu z dne 20. decembra 1859, drž. zak. št. 227, izvzeta od uvrstitve mej obrte, naj se pustita izven veljavnostnega okoliša obrtnega reda. Definicijo obeh teh pododdelkov domačega dela bi bilo pa sprejeti v obrtni red. Pri domačem postranskem poslu pa naj udeležba pri delu ne bo omejena na člane lastne družine, temveč naj morejo to delo opravljati tudi navadni posli, kakor je to v navadi tudi pri domači industriji. Dalje meni odsek, da naj bi se, če se ta definicija ne sprejme kmalu v obrtni red, takoj primerno spremenil visoki ministerski ukaz z dne 16. septembra 1883, št. 26.701, ali prav za prav 4. odstavek tega ukaza.

Gledé obrtnega domačega dela se pripominja, da je le odobravati, da se smatrajo pomočniki izven

delavnice za obrtne pomočne delavce v smislu § 73. zakona z dne 8. marca 1885, drž. zak. št. 22, da lastniki trgovskih obrtov kot taki ne smejo imeti pomočnikov izven delavnice, da ti ne izvršujejo obrtnih del za več podjetnikov in tudi ne smejo imeti pomočnih delavcev, ker bi jih bilo v tem slučaju za samostojne obrtnike smatrati in bi bili obvezani zglasti svoj obrt. Odsek izjavlja, da bi po njegovem mnenju tudi delavske legitimacije, katere bi izdalo obrtno oblastvo pomočnikom izven delavnice, mnogo pripomogle, da bi se odstranila zla, ki so spojena s pomočništvom izven delavnice.

Te legitimacije naj bi se vsako leto obnovile, a bi se moškim delavcem pod 22. letom sploh ne izdajale, izvzemši take osebe, ki so telesno poškodovane, vsled česar so za delo v delavnici nesposobne. Vendar naj bo visoko c. kr. trgovsko ministerstvo opravičeno, dogovorno z visokim ministerstvom za notranje stvari in po zaslišanju trgovske in obrtniške zbornice in dotičnih zadrug, za posamezne obrte starostno mejo do maksimalne meje povišati in odpraviti pomočništvo izven delavnice s tem, da polagoma odvzame delavske legitimacije.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. avgusta.

(Duhovne vaje) se danes prično v Alojznici za duhovne ljubljanske škofije. Oglasilo se je k vajam nad 100 duhovnikov. Vodil bode duhovne vaje letos č. P. Ferdinand Stentrup S. J. iz Kalksburga.

(Osebnost.) Ekscelencia grof Petinegg, prvi svetnik in kancelar nemškega viteškega reda, je pretečeni teden ljubljansko komendo „Križanke“ pregledaval in namerava tukaj, kakor se sliši, napraviti vzgojevališče za srednješolce, da bi ti mladeniči po končanih višjih šolah postali duhovniki nemškega reda.

(Dnevni red) redni seji občinskega sveta ljubljanskega, v torek, 1. dan septembra 1896 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Predsedstvena naznanila. II. Citanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Poročilo župana o obč. svetovaleca dr. Gregoriča predlogu glede luksuznega davka. IV. Volitev kuratorija v zmislu § 14. lit. d. statuta za višjo dekliško šolo. V. Finančnega odseka poročilo: a) o inventarju mestne imovine, b) o odpisu mestnega dolga 129.834 gld. 17 kr. pri mestnem loterijskem posojilu, c) o opustitvi vojašniškega amortizacijskega zaklada, č) o porabi skupil za prodana zemljišča Podturnske graščine, d) o računskih sklepih mestne blagajnice in v njenej upravi stoječih fondov za l. 1895. VI. Stavbinskega odseka poročila: a) o odobritvi mestnega regulacijskega in razširjevalnega načrta z ozirom na §§ 3., 29. in 75. stavb. reda za mesto Ljubljano z dne 25. maja 1896; b) o spomenici posestnikov ozemlja med Prečnimi in Kolodvorskimi ulicami ter Resljevo in Sv. Petra cesto v obvarovanju vrtov pred zazidanjem; c) o ugovoru deželne vlade proti načinu zazidanja posestev S. Bavdka in A. Šupečeve ob Karlovski cesti; č) o odobritvi parcelacijskega načrta posestva K. Stöcklingerjevega ob Tržaški cesti; d) o upeljavi centralne kurjave za mestno dvorano. VII. Sol. odseka poročilo o računih za porabo dotacije okr. učit. knjižnice v znesku 50 gld. za leto 1895. VIII. Pravnega in personalnega odseka poročilo o prošnji mest. knjigovodje Jos. Paternostre za dopust. IX. Stavbinskega odseka poročilo o honorovanju splošnih regulacijskih načrtov, katere so nekateri arhitekti mestni občini dali na razpolaganje. X. Direktorija mestnega užit. zakupa poročila: a) o uspehih mest. užit. zakupa v I. polletju 1896 l.; b) o izdajanju pooblastila za ravnatelja mest. užit. zakupa. XI. Regulačnega odseka poročila: a) o odkupu hiše grofa Ludovika Blagay-Ursinija na Sv. Jakoba trgu št. 10; b) o odkupu zemljišč: 1. Filipa Schreyerja v Spitalski ulici št. 9; 2. Karola Roma na Poljanskem nasipu št. 14; 3. Jere Pretnar v Kolodvorskih ulicah št. 12; 4. Andreja in Ane Vesel v Kolodvorskih ulicah št. 6; 5. Ivana Podlesnika na Starem trgu št. 18; c) o regulaciji sv. Petra ceste; č) o otvoritvi podaljšanih Poljskih ulic.

(Izpred porotnega sodišča v Ljubljani.) V petek je bil zaradi umora obsojen na vislice hlapec

Janez Kristan iz Bašlja, ki je 16. jun. t. l. ustrelil svojega gospodarja Platišo. V soboto je bil na tri leta težke ječe obsojen Jože Smolej od Kranjske Gore, ki je 12. sušca t. l. v prepiru s kolecem smrtno ranil svaka M. Tomazina.

(Shod v Starem Trgu.) Včeraj popoldne je priredilo ljubljansko slovensko katoliško del. društvo javen shod v prostorih gostilne gospoda Škrbca v Starem Trgu pri Ložu, ki je bil zopet sijajen dokaz, koliko simpatij vživa to delavno društvo posebno po deželi. Vkljub slabemu vremenu se je udeležilo zborovanja dobrih 1200 poslušalcev, ki so s hvalevredno vztrajnostjo skoro štiri ure poslušali razne govornike. Shodu je predsedoval društveni podpredsednik Ziller, govorili so pa poleg njega društvenika Jakopič in Gostinčar, deželni poslanec gospod Modic ter domači gospod kaplan Pehar. Ker nam je obširneje poročilo obljubljeno, omenimo za danes le toliko, da so zborovalci glasno pritjevali posamnim govornikom in bili z izidom popolno zadovoljni. Le neki trgovec je poskusil delati zgago, toda s svojo neslanostjo ni opravil ničesar. Shod se je zaključil malo pred sedmo uro.

(Z Bleda), 28. avg. [Novo Kneippovo zdravišče.] Tako grdega avgusta pa že dolgo ne pomnimo. Clovek ne ve, kam bi se djal, tuji nam le tožijo ter polagoma odhajajo. Zlate rumenjake bi nam bil lahko prinesel, pa nas je tako do kože zmočil. Naši tuji se pač le dolgočasijo tudi v zabavišču, ne dobe prave zabave. Letoviško hišo doslej tudi le malo obiskujejo, pravijo, da je malo predrago. Kak sosednji gost si je še ne upa natančneje ogledati, meneč, da se mora ondi tudi gostiti. Toda vsakemu je prost, brezplačen ugod, prebira tudi lahko časnike, tudi naša dva slovenska dnevnika. Ko bi bila pa letoviška hiša le gostilna, potem bi ne imela pravega pomena ter bi se ne razločevala od drugih navadnih gostilen. Da se bode pa še bolj povzdignila, naj skrbe dotični faktorji, da ne bode tako drago. Naši gostje niso ravno prijatelji tako velike noblese, napravi naj se vse bolj priprosto pa tem ceneje. Res je, da je ugod prost, pa vendar se clovek ženira brez pijače sedeti. Kljub slabemu vremenu nastanilo se je pa pri nas do 15. avgusta 718 strank s 1230 osebami. Bledu se obeta še prihodnost. Združili so se zopet štirje bogati petičarji Maier, Muhr, Pongratz, Weitzer, da napravijo velikansko zdravišče za 200 tisoč po Kneppovi metodi in sicer poleg jezera ob poti, ko se gre na Rečico. Ker je jezerska voda pregorka, se bode rabila mrzleja, ki goni rečiske mline. Prelepi gozd bode pa za sprehajališče našim prihodnjim Kneippovcem. Veseli nas, ker Bled se bode s tem gotovo visoko povzdignil, s tem bode tudi enkrat konec Rikljevemu „švindelnu“.

(Povozil) je včeraj hlapec Kramar iz Dobrunj v Slonovih ulicah Elizabeto Kavčič, stanujočo na Bregu, ki je težko ranjena. Hlapca so zaprli.

(Živinoreja na Kranjskem.) Po uradnem poročilu je bilo minolo leto na Kranjskem: 22 695 konj, 187 oslov, 199.506 glav goveje živine, 39.922 ovac, 5354 kóz in 88.560 prašičev. Poginilo pa je živine 2669 komadov.

(Nakupovanje konj za c. in kr. vojno) bo 28. septembra v St. Jerneju. Ker se je konjerejski odsek kranjske kmetijske družbe pritožil pri vojnem ministerstvu, da se prestrogo postopa pri kupovanju, zato utegne biti letos bolje.

(Vreme) je skrajno neugodno za poljedelce in vinorejce. Ljudje tožijo povsod, da razni pridelki gnijó na polju in da otave ne morejo spraviti pod streho. Mnogokje zopet voda dela mnogo škode; tako sta hudournika pri Kranjski Gori in Radečah poplavlila polje in odnesla zemljo.

(Attems in Wurmbrand.) Nekateri nemški listi so raznesli vest, da slov. štajerski poslanci vstopijo v dež. zbor, ako na mesto grofa Attemsa pride zopet grof Wurmbrand kot. dež. glavar. Ta je prazna, ker se nobeden teh dveh ni pokazal prijatelja Slovincem.

(Sadjarsko in vinorejsko šolo v Mariboru) je letos obiskovalo 38 učencev, in sicer 26 Slovencev in 12 Nemcev; kmečkih sinov je bilo mej temi 27. Letos dovrši šolo 16 učencev.

(V Celju) se je osnovalo društvo odvetniških in notarskih uradnikov za Spodnje Štajersko. Dru-

štvena pravila so že potrjena. Društvo je nepolitlično.

(Štajerski deželni odbor) je dovolil 5000 gld. za cesto od Sevnice na Planino in 5000 gld. za poškodovance po toči.

(Predavanje.) Prihodnjo nedeljo popoldne ob 3. uri bode živinozdravnik g. M. Jelovšek predaval v Nazaretu v hiši županovi.

(Volilski shod) bode dne 8. septembra v Ormožu; govorili bodo gg. dr. Dečko, dr. Gregorec, dr. Geršak in dr. Rozina.

(Volitve volilnih mož) v mariborskem, šentlartskem in slov. bistrškem okraju se bodo vršile od danes do 7. septembra.

(Prvotne volitve na Koroškem.) Iz Celovca, dne 30. avgusta: Zmagali smo zopet v več občinah, tudi v takih, ki so bile v največji nevarnosti. — Sijajna je zmaga na Čajni v Ziljski dolini, občina Smerče. Nasprotniki so napeli vse sile; na njih strani je stalo vse uradništvo, učitelji itd. Večer pred volitvijo, dne 27. t. m., so napravili nasprotniki shod, ki je trajal od 7. do 12. ure. Prišli so na shod tudi naši; nasprotnike so odločno zavračevali gg. Podgore, Svaten in drugi. Nasprotnike je vodil župan Wigele, ki se je ga bil nalezal malo preveč in uganjal pravcate komedije. Odgovor početju nasprotnikov je bila naša zmaga drugi dan! — Nemški del zgornje ziljske doline se je obnesel dobro. Izvoljeni so malone sami pristaši katoliške ljudske stranke. — V Ukvah (kanalska dolina) je zmaga naša. — V podjurski dolini gre dobro. Posebno sijajna je zmaga v Libeličah, kjer so naši dobili po 55 glasov in so nasprotniki ostali na cedilu. — Naš je tudi Tolsti Vrh in Škocijan. Slabo pa so volili St. Vidčani, občina Karjaves, kjer so zmagali zbog nemarnosti naših ljudij nasprotniki - nemčurji. Guštajn je bilo od nekdanj in ostalo tudi sedaj staro liberalno gnjezdo. — Zgubili smo občino Trbiž (okolica). — Iz nekaterih nemških krajev prihajajo ugodna poročila, iz večine pa ne. —rn

(S sv. Višarji.) Pri včerajšnji volitvi zaupnih mož v Zabnici zmagala je slovenska stranka s 34 glasovi zoper 16 nemškoliberalnih nasprotnih glasov. Obe stranki bili ste dobro organizirani, tako da se nobeden glas ni po nepotrebnem kakemu volilcu oddal. Izvolila sta se za zaupne može Janez Ehrlich, c. kr. poštar in gostilničar, in Valentin Krabina, p. d. Zerman v Zabnicah. Zdaj bi pa rad še nekaj povedal, kar bi marsikaterega „Slovenčevega“ bralca moglo zanimati. Glavni agitator nasprotne nemškoliberalne stranke je bil Rudolf Pufitsch, ki je zdaj tudi v glavni, nemškonacionalni volilni odbor bil izvoljen. On je gostilničar in restavratore v Zabnicah ter se pusti kakor po drugih katoliških časopisih tako tudi v „Slovencu“ posebno romarjem priporočati. Naj bi si ti to zapomnili in šli rajši po geslu: „Svoji k svojim“ v bližnjo gostilno našega zaupnega moža Janeza Ehrliche, c. kr. postarja, kjer morajo tako memo iti. Čuditi se moramo tudi, da je od posestnikov na sv. Višarjah glasovala večina za liberalce in tedaj ob enem tudi Nemce. Tako je n. pr. z nasprotniki vkljub nam dane obljube glasoval fotograf in gostilničar na planini, potem Janez Schluga in Janez Kranner, ki imata največje in najbolj proti stopnicam in gostilni ležeče tri prodajalnice. Naj bi romarji se tudi tukaj kolikor mogoče ravnali po prej omenjenem geslu in ne kupovali spomenikov na sv. Višarje pri takih, ki ne poslušajo na glas svojega višjega pastirja.

(Z Goriškega.) Duhovnih vaj v goriški bogoslovnici od 24.—28. avgusta se je vdeležilo okolu 80 duhovnikov iz goriške in tržaške škofije. Vodil jih je preč. o. Pavissich S. J. izborni. — Med Desklami in Rodežem v soški dolini bodo popravljali cesto. Delo se bo oddalo na dražbi v Tolminu 20. septembra za 12.563 gld. 54 kr. — Mestno starešinstvo goriško je sklenilo premestiti slovensko štiri-razrednico na obodu Gorice pod Turnom nekaj bolj v mesto, v bivšo vojašnico ulice Vogel. Slovenci niso po vsem zadovoljni. — V vel. Zabljah snujejo „bralno društvo“. — V Sežanah gradijo novo klavnico. — V Renčah se je vtopila 2½ letna Evgenija Pahor. — V Kronbergu, Križu, na Vogerskem in v Naklu se je pojavila prasičja kuga, v Grgarju vranični prisad. — Imamo večer dež.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Telegrami.

Budimpešta, 31. avgusta. Včeraj dopoldne so postavili na gori Zabor pri Nitri tisočletni spomenik v navzočnosti notranjega ministra Perczela, zastopnika škofa, državne zbornice in raznih občinskih zastopov.

Cetinje, 31. avgusta. Neapoljskemu princu dohajajo neprestano čestitke od raznih strani. Dosedaj je že vsprejel in rešil 4000 brzojavk.

Berolin, 31. avgusta. Wolfov korespondenčni urad poroča iz Kijeva: Zunanji minister knez Lobanov je na potovanju z Dunaja v Kijev nenadoma umrl.

Petrograd, 31. avgusta. Ruska brzojavna agentura poroča: Po noči 29. avgusta je nagloma umrl knez Lobanov na poti v Kijev blizu postaje Kazatine. Podrobnosti še niso znane. — Uradno se naznanja, da je pristav zunanjega ministra, Šiškin, nenadoma pozvan v Kijev. Začasno vodstvo zunanjih zadev je izročil car grofu Lambsdorffu.

Pariz, 31. avgusta. „Agence Havas“ poroča iz Rio de Janeiro, da je vsled posredovanja predsednika Campos Salesa zavlada v San Pavlu popolen mir. Italijanska naselbina mu je izrazila zahvalo.

Carigrad, 31. avgusta. Vsled zadnjih dogodkov se izvrši najbrže neka sprememba v vojnem ministerstvu. Naslednikom vojnega ministra bode imenovan bivši vojaški poveljnik na Kreti, Abdullah-paša.

Carigrad, 31. avgusta. Minulo soboto zvečer je zavlada po mestu zopet velik strah,

ko so začeli Turki streljati na neko hišo v bližini otomanske banke.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. o. in kr. Visokosti prejasne gospe prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje **Štefanije**.

Steklenica velja 20 kr.

126 (50—27) 6

Zahvala.

597 1—1

Povodom smrti našega preljubljenega in nepozabnega brata, oziroma svaka in strica, prečastitega gospoda

Jožefa Kogej-a,

mestnega župnika in dekana v Idriji, predsednika katol. delavske družbe itd. itd.,

izrekamo vsem, ki so od blizo in daleč prišli skazati zadnjo čast dragemu pokojniku, imenoma prečast. g. celebrantu Ivanu Juvanu, župniku v Spodnji Idriji, prečast. g. pridigarju Leopoldu Picoliju, prefektu v Terezijanišču, prečast. g. administratorju Frančišku Onušiču za bratsko skrb ob času bolezni pokojnika ter sploh vsej čast. duhovščini; veleslav. rudniški direktorji in drugim p. n. uradnikom, slavnemu učiteljskemu osebju in katol. delavskemu društvu, p. n. gg. meščanom in paznikom, kakor tudi slav. mestnemu zastopu za podaritev krasnega venca ter velečenjenim gg. pevsem za gniljivo petje in naposled vsemu slavnemu občinstvu za mnogobrojno udeležitev najtoplejšo zahvalo.

V Idriji, dné 29. avgusta 1896.

Žalujoča rodbina.

Umrli so:

28. avgusta. Avgust Rumpel, izdelovalec glasovirjev, 60 let Emonska cesta 6, paralysis pulm.

29. avgusta. Franc Trefalt, železničnega uslužbenca sin, 24 ur, Marije Terezije cesta 10, božjast. — Marija Starin,

posestnikova hči, 19 let, Gruberjeve ulice šte. 5, plućna tuberkuloza.

30. avgusta. Alojzij Kralj, delavčev sin, 3 leta, Konjušne ulice 9, škrlatica.

V hiralnici:

29. avgusta. Pavel Sušnik, hlapec, 44 let, prsna vodenica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	735.0	12.6	sl. jvzh.	dež	
30	7. zjutraj	732.0	11.9	sl. sever	dež	17.2
	2. popol.	733.1	15.0	"	"	
30	9. zvečer	733.9	13.2	sl. sever	dež	
31	7. zjutraj	735.0	13.2	sl. vzhjvzh.	oblačno	14.0
	2. popol.	735.7	19.7	sl. jug	del. oblač.	

Srednja temperatura sobote 13.1°, za 4.2° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 13.4°, za 3.7° pod normalom.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Cort Chin. 7 gr., Tinct. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslenih in otrokih kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se 444 12

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

1 stekleničica 75 kr.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

V Kranju

598 3—1

vsprejmo se v stanovanje in na hrano **dijaki iz boljših hiš**

za prihodnje šolsko leto. Stanovanje z vrtom je v bližini gimnazije.

Ponudbe pod A. B., poste restante Kranj.

Št. 26.332

Razpis službe.

596 3—1

Pri magistratu deželnega stolnega mesta Ljubljane izprazneno je službeno mesto

praktikanta pri pomožnih uradih

z adjutom letnih 480 gld.

Kdor hoče za to službo prositi, mora dokazati splošno usposobljenost, potem starost, znanje jezikov in osebne razmere.

Prošnje, opremljene z navedenimi dokazili, vložiti je

do dné 20. septembra t. l.

pri podpisnem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 28. avgusta 1896.

Št. 7098.

588 3—1

Oklic.

Od c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani se naznanja: Na prošnjo kranjske finančne prokurature v Ljubljani v sporazumljeni z mestno občino ljubljansko kot zastopnico mestnega občnega zaklada dovoli se prostovoljna sodna dražba sledečih v zapuščino dné 3. avgusta t. l. umrlega hišnega posestnika in vrvarja Franceta Knerler-ja spadajočih reči:

1. Vse zaloge vrvarskega blaga, obstoječega iz prešane, sušene in vezane konoplje, iz več kot sto klobčicev fine, in čez dve sto klobčicev klobučarske špaga, dalje iz raznovrstnega izdelanega in na pol izdelanega vrvarskega blaga, kakor: vrv za perilo in zvonove, podveznic, užd, vajet itd.;
2. zemljišča vlož. št. 41 zemljiščnih knjig katastralne občine Krakovo obstoječega iz hiše v Kladeznih ulicah (Brunngasse) šte. 9 z vrtom za zelenjavo.

Prostovoljna sodna dražba vrvarskega blaga vršila se bode v zapustnikovi hiši v Kladeznih ulicah št. 9

dné 10. septembra 1896

in če bo treba še prihodnje dni, vsakokrat dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure, in se bodo prodane reči istemu, ki največ ponudi, proti takojšnemu plačilu in odstranitvi oddale.

Dražba hišnega posestva vršila se bode

dné 14. septembra 1896

dopoldne od 11. do 12. ure v uradni pisarni c. kr. notarja Ivana Gogala kot sodnega komisarja.

To zemljišče se bode za ceno 1685 gld. izklicalo in pri imenovanem roku le za to ali višjo ceno istemu oddalo, ki največ ponudi.

Zemljeknjižni izpisek in dražbeni pogoji, po katerih si je c. kr. finančna prokuratura zlasti laddnevni rok za odobrenje prodaje pridržala, so v uradni pisarni imenovanega gospoda sodnega komisarja med navadnimi uradnimi urami na ogled.

Ljubljana, dné 17. avgusta 1896.

Dunajska borza.

Dné 31. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 75 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 35 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 55 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	962 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	370 " 10 "
London vista	119 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 60 "
20 mark	11 " 72 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 51 "
Italijanski bankovci	44 " 27 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 64 "

Dné 29. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 " 25 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 40 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " — "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 45 "
Priporitne obveznice državne železnice	225 " — "
" južne železnice 3%	171 " 40 "
" južne železnice 5%	128 " 25 "
" dolenskih železnic 4%	99 " — "

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3400 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	421 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 " 50 "
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	62 " — "
Montanska družba avstr. plan.	83 " 10 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	156 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, donarjev itd. Zavarovanje za zgube pri trefanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.